Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL V NR. 39, 2007 PREȚ: 1 LEU

Ziua de 8 Martie îmi oferă plăcutul prilej de a transmite tuturor reprezentantelor sexului frumos cele mai alese urări de fericire, sănătate și armonie în viața familială. Fie ca primăvara să vă încălzească inimile și să vă împlinească năzuințele!

Președintele Consiliului Județean Hunedoara, MIRCEA IOAN MOLOȚ

BLESTEMUL AURULUI



Pag.3

Astăzi, de Ziua lor, dorim celor mai gingașe ființe care ne sunt alături zi de zi cele mai alese gânduri de bucurii și împliniri
„LA MULȚI ANI!" de 8 Martie și fie ca viața voastră să fie o continuă primăvară și să aveți parte de tot ceea ce este mai frumos alături de cei dragi!

PETRU MĂRGINEAN
Vicepreședintele Consiliului Județean

Un gingaș buchet de ghiocei adresat tuturor femeilor din județul Hunedoara cu ocazia zilei de 8 martie și o primăvară plină de împliniri!

DORIN PĂRAN,
Vicepreședintele Consiliului Județean

REGULI PENTRU ȘEDEREA ROMÂNILOR ÎN FRANȚA

Pag.5

POLEMICILE CORDIALE

Funcționarul public - între aservire politică și conduită europeană

Pag.11

Conducerea S.C. Deva Gold SA urează doamnelor și domnișoarelor cu ocazia zilei de 8 Martie multă fericire, noroc și împliniri precum și o primăvară plină de bucurii alături de cei dragi.

Director General
NICOLAE STANCA

JURNAL DE ALEGĂTOR

Pag.4

ROMÂNIA REALĂ ȘI SPIRITUL EI FABULOS

Ziua de astăzi este o zi unică a anului, pentru că în centrul atenției se află Femeia. Astăzi, cele mai gingașe flori înfloresc pentru ea și cele mai frumoase cuvinte îi sunt adresate ei. Doresc tuturor doamnelor și domnișoarelor din comuna Șoimuș ca Ziua de 8 Martie să vă umple sufletele de căldură și bucurie și să aveți parte de multă sănătate și numai împliniri.
LA MULȚI ANI!

Primar, LAURENȚIU NISTOR



Cu prilejul zilei de 8 Martie, dorim tuturor doamnelor și domnișoarelor fericire, sănătate, noroc și vise împlinite, pace, liniște și bucurii.

Dir. SUCURSALA HIDROCONSTRUCȚIA FILIALA RÂU MARE
Dipl. Ing. IOAN RADU

PRIMĂRIA BERIU
Urează tuturor angajatelor, colaboratoarelor, precum și familiilor acestora o primăvară fără griji.

Primar, RODICA MOȚA

Editorial

PATRIA MEA JUPUITĂ

Octavian Paler se declară trist. Pentru mocirla politică actuală scriitorul nu simte decât dezgust. Tristețea provine din faptul că nu va mai apuca să trăiască alte timpuri. Fiecare regretăm ceva. Că nu ne-am născut mai devreme sau mai târziu. Că suntem beliți cu osârdie de cele șapte piei karmice cu pumnalul impozitelor. Miresmele mielului de Paște din stânele mioritice stau să se voalitizeze. Puii neclonați cu deșeuri neoindoaustraliene, piețele țărănești, satele și tradițiile. Totul tinde să dispară. Vin europenii! Dacă m-ar chema cineva să populez o țară nouă aș accepta fără nici o teamă. Fie că ar fi în inima deșertului Kalahari, fie că ar fi pe crestele munților Tiansen. Experimentele la care suntem supuși ne-au atras renumele de supraviețuitori. Dacă ar fi să mă mai nasc odată aș alege însă tot patria mea jupuită, agățată în cui pe harta zonelor calamitate de istorie și mentalități. Nu degeaba se spune că la animalele ce trăiesc în medii ostile se dezvoltă abilități nebănuite. Românii sunt niște animale de povară iar Octavian Paler un asin ramolit ce ar fi fost nefericit și pe gazoanele englezești populate cu vulpi semidomesticite. La fel și eu. Aș refuza Malta și Norvegia, Luxemburgul ori Gibraltarul. Povara hărții cu patria mea jupuită este mai mult decât îndestulătoare. Atâta doar că nu ține de foame.

Daniel MARIȘ

SCRISOARE DESCHISĂ Către PRIMĂRIA şi CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI DEVA

Stimaţi Domni,

Sunt un „simplu cetăţean" al acestui oraş, dar aici m-am născut şi aici am trăit toată viaţa, cu excepţia celor cinci ani de facultate. Ca atare, nu sunt decât un mărunt „patriot local", dar nu pot spune că scriu dezinteresat. Din contra, recunosc în faţa tuturor că scriu această scrisoare din interes. Iar interesul meu este să trăiesc cât mai bine, într-un oraş frumos, cu multe spaţii verzi, cu o circulaţie civilizată, cu oameni politicoşi, mulţumiţi, care îţi zâmbesc pe stradă, cu o administraţie aflată în slujba cetăţenilor, cu o conducere locala interesată doar de îmbunătăţirea condiţiilor noastre de trai, de înfrumuseţarea oraşului şi de mulţumirea cetăţenilor săi.

In realitate, însă, dacă ieşi în oraş, vei risca să cazi într-o gură de canal fără capac, să te muşte câinii vagabonzi, să te înjure şoferii la trecerile de pietoni, la stopuri, să te calce maşinile la deplasarea cu bicicleta, să te îmbrâncească concitadinii la coadă la diversele ghişee, etc.

De aceea fac acest apel la bunăvoinţa dumneavoastră, cei care decideţi soarta Devei: primar, viceprimari şi consilieri. Vă rog luaţi în considerare problemele ridicate şi găsiţi-le rezolvare în interesul celor 67000 de locuitori ai oraşului acesta, aproape milenar.

a). Deşi legea 52/2003 obligă consiliul local la publicarea anticipată a proiectelor de hotărâre, această prevedere nu se respectă, populaţia oraşului fiind pusă în faţa unui fapt împlinit prin adoptarea hotărârilor ţinute la secret şi care ar trebui atacate în contencios, ca fiind luate cu încălcarea legii ! Cât despre „ştirile utile pentru cetăţenii oraşului" aflate pe pagina web a Devei, acestea datează din 14 decembrie! Nu înţeleg la ce ar mai putea fi utile aceste ştiri? Vă rugăm, aduceţi la zi site-ul primăriei şi publicaţi aşa cum cere legea toate proiectele de hotărâre cu cel puţin 30 de zile înainte, pentru a putea fi cunoscute de cetăţeni.

b). De ani de zile se promite rezolvarea problemei câinilor vagabonzi (ipocrit numiţi „câini comunitari"). S-au cheltuit deja sume frumuşele, dar problema este aceeaşi. Oraşul este împânzit de aceleaşi haite flămânde de câini care mai ales după lăsarea întunericului îşi apără teritoriul cu îndârjire, atacând orice trecător care are ghinionul să treacă prin preajmă. Nu este altă soluţie: în prima fază trebuie adunaţi câinii, adoptaţi cei care se pot adopta, iar restul cu toată durerea trebuie anesteziaţi şi eutanasiaţi. In etapele următoare putem discuta despre sterilizare pentru a ţine sub control această populaţie de câini, ca peste tot în lume.

In cazul contrar, vom fi obligaţi să creăm „Societatea de Protecţia Oamenilor" şi să luptăm pentru dreptul nostru de a trăi în siguranţă.

c). Cu un an în urmă, Consiliul local a decis vânzarea unui teren de aproape 2 hectare din zona „Deva 700", alocat iniţial pentru tinerii doritori să îşi construiască o casă. **Terenul a fost vândut unei societăţi italiene la preţul de 1,26 Euro/mp.** La acest preţ, oricare dintre noi ar fi fost deosebit de interesat să îl cumpere, ţinând cont de faptul că în zonă terenul se vinde cu preţuri între 25 şi 50 de euro/mp. Motivul expus de primar şi de unul dintre viceprimari, atât în presa scrisă cât şi pe toate posturile TV, era **„costul exagerat al utilităţilor necesare pentru viabilizarea acelui teren"**. Totuşi, după nici măcar un an de la această decizie, în Minuta Şedinţei ordinare a Consiliului local Deva din data de 31 ianuarie 2007, la punctul 68 citim: ***„Aprobarea studiului de fezabilitate „Alimentare cu apă şi canalizare pe drumul de legătură între str.22 Decembrie şi str. Mihail Sadoveanu, Deva (actuala stradă P. Ispirescu)"***, apoi la punctele suplimentare, la numărul găsim ***„Aprobarea studiului de fezabilitate pentru executarea lucrării "Drum de acces "Zona 700" din municipiul Deva"***, iar la punctul 5 găsim ***„Aprobarea studiului de fezabilitate „Alimentare cu apă şi canalizare zona 700 a municipiul Deva"***. Daca nu mă înşel, aceste puncte reprezintă tocmai intenţia consiliului de a viabiliza zona în discuţie.

Este necesar ca primăria şi consiliul local să explice locuitorilor Devei, următoarele:

1. de ce nu s-a acceptat să se construiască în acea zonă casele pentru tineri?

2. de ce a fost aprobată vânzarea terenului la preţul ridicol de 1,26 euro/mp, când în zonă terenul costă de 20 de ori mai mult?

3. de ce, cu un an în urmă, primăria a afirmat că terenul din zonă nu poate fi viabilizat pe bani publici, iar acum primăria propune, iar consiliul aprobă alimentarea cu apă şi canalizare, ba chiar şi construirea unui drum din banii noştri ?

Încă nu este prea târziu să fie anulat contractul de vânzare al terenului, să fie reluate discuţiile privind această temă şi să se aprobe construirea unui cartier de locuinţe pentru familiile tinere….

d) Se propune construirea unui număr de 9 sensuri giratorii în oraş. Acestea se construiesc în toată lumea, având două rosturi:

1. rezolvă intersecţiile neobişnuite, unde există mai mult de 2 străzi care se intersectează, sau în care străzile nu se întretaie în unghi drept;

2. încetinesc viteza traficului după porţiuni lungi de drum drept, unde există riscul de a se produce accidente din cauza vitezelor excesive atinse.

Pornind de la aceste principii, rezultă că în zona Lido sau în zona izvorului Decebal construirea acestor sensuri giratorii este utilă, chiar salvatoare. In schimb, în zone ca intersecţia Bd. Bălcescu cu Zarandului, aceasta ar fi dăunătoare deoarece va încetini foarte mult fluxul de tranzit care şi aşa este excesiv de lent. Intersecţiile clasice cu două străzi care se întretaie în unghi drept se rezolvă cel mai bine cu semafoare inteligente, cu mai mult de doi timpi.

Vorbim de sensuri giratorii, de parcări, însă nu există nici **un studiu de trafic al oraşului** Deva, nici un studiu privind **strategia circulaţiei, pistele pentru biciclete, traseele pentru persoanele cu dizabilităţi, strategie privind necesarul locurilor de parcare**, etc. Totul se face „după ureche", după idei mai mult sau mai puţin inspirate, cu rezultatele care se văd: mersul pe bicicleta în oraş este o operaţiune în care îţi rişti viaţa, nu există locuri de parcare suficiente şi, mai ales, nimeni nu poate spune ce şi cum se va face mâine în oraş (nici) în domeniul circulaţiei.

e) Deva a fost un oraş cu multa verdeaţă. Doar că acesta era un adevăr valabil prin anii 50, când Deva avea 15000 locuitori! Azi, **Deva este unul dintre oraşele cu cele mai puţine zone verzi. După unele surse, cifra este de circa 0,5 mp/locuitor!** In ultimii ani, primăria a dat autorizaţie de construcţie pe fiecare petec de iarbă, în locul unor părculeţe sau locuri de joacă, în locul perdelelor de protecţie de pe strada Zarandului... Măcar acum, când nu mai este nimic de „ras", să se iniţieze un studiu de amenajare de zone verzi în puţinele spaţii încă neconstruite, sau pe terenurile din imediata apropiere a oraşului, cum ar fi peste linia ferată sau pe dealurile din jurul oraşului. Ar fi nevoie de înfiinţarea unor parcuri de mare suprafaţă care să curețe aerul poluat din oraş şi să ne permită să ieşim la plimbare, fără să ne simţim agresaţi de maşini sau de câinii vagabonzi.

f) Cu mai mult de un an în urmă, răspunzând la o întrebare, D. Primar al oraşului a declarat în ziarul „Cuvântul Liber" că el nu cunoştea problema canalelor de pe care au fost furate capacele. Dar promitea cu aceeaşi ocazie că, în cel mai scurt timp, va rezolva problema. Se pare că anul care a trecut nu a fost încă suficient, deoarece problema este întreagă, iar canalele sunt tot fără capace.

Poate o să spuneţi că am exagerat, că am enumerat prea multe probleme. Atrag atenţia asupra faptului că aceste probleme nu au fost create de cetăţeni ci de conducerile succesive ale oraşului! Şi, dacă stăm să ne gândim bine, mai sunt şi alte probleme, nesemnalate în această scrisoare iar prezenta enumerare este doar o scurtă listă, subiectivă, a celor mai urgente şi mai deranjante probleme pe care le-am identificat într-o primă analiză.

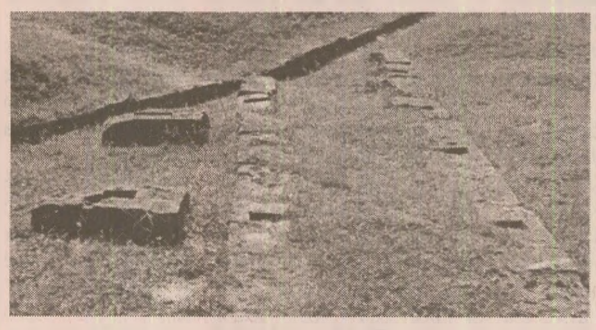
Ca atare, rog primăria şi consiliul local al municipiului Deva să aibă bunăvoinţa (faţă de cetăţenii oraşului) de a da un răspuns public, punct cu punct, la problemele ridicate aici şi am încredere că vor fi luate toate măsurile dictate de bunul simţ şi de datoria de edili, pentru a rezolva problemele stringente ale cetăţenilor care v-au ales.

Gheorghe Grün

MASONERIA DACICĂ „ZAMOLKI FRATES" LOVEŞTE FĂRĂ MILĂ

BLESTEMUL AURULUI





Vânate de mii de căutători de comori, tezaurele sacre ale dacilor erau râvnite încă din Antichitate. Obiectele de cult sacru, podoabele şi monedele de aur, venerate din timpuri străvechi în sanctuarele Daciei au devenit o ţintă predilectă pentru jefuitorii de istorie.

Potrivit legendelor, după cucerirea ţării de către romani, tezaurele au fost îngropate şi păzite de către o organizaţie secretă, o frăţie a preoţilor lui Zamolki intitulată „Zamolki Frates". Aceasta se pare că se menţine şi astăzi, având un număr restrâns de membrii, care sunt finanţaţi de către câţiva emigranţi români din Lumea Nouă. De-a lungul istoriei, de descoperirea accidentală sau nu a tezaurelor sacre ale dacilor sunt legate mai multe morţi misterioase, amintind parcă de blestemul lui Tutankamon. Ultima victimă, unul din protagoniştii „procesului aurarilor" din Munţii Orăştiei, proces care se derulează şi în prezent, decedat în condiţii suspecte după un meci de fotbal, la scurt interval de la eliberarea sa condiţionată.

FOCURILE MORŢII

Prima dintre aceste morţi care a rămas în istoriografie sub denumirea de „blestemul lui Decebal" este ceea a lui David Albu care a decedat în mod suspect în anul 1785, în timpul răscoalei iobagilor din Imperiul Habsburgic.



Acesta povestea apropiaţilor cum a avut o viziune stranie în care un patriarh înalt, îmbrăcat în strai alb i-a apărut în vis, pe când se afla la coasă la Grădiştea şi i-a spus unde s-ar afla îngropată o comoară, din care i-a dat voie să ia cât îi trebuie, fără a dezvălui cuiva locul unde se află ascunsă aceasta. Ţăranul şi-a urmat viziunea, urcând pe culmea Cheia, de unde a zărit o stâncă învăluită în lumină. De obicei legendele despre comori povestesc faptul că acestea sunt apărate de focuri misterioase dar ţăranul a susţinut că „stânca parcă fusese acoperită de paie cărora li se dăduse foc".

Curăţind locul, David Albu a găsit urme de zidărie. De fapt era vorba despre o cavitate naturală a stâncii a cărei intrare a fost acoperită cu un zid de cărămizi atât de meşteşugit aşezat încât din afară totul părea perete de stâncă.



În interiorul cavităţii, ţăranul a zărit o masă mare la care stăteau un rege şi o regină, toate din aur iar în spatele reginei erau două grămezi de bani de argint, foarte mari.

Înfricoşat de amploarea descoperirii sale, Albu a „încălcat" secretul viziunii, destăinuindu-i totul unui preot din Chitrid, căruia i-a propus să cedeze întreaga comoară visteriei din Viena în schimbul eliberării din iobăgie a satelor Ocolişu Mic şi Boşorod. Preotul Cerbiceanu urma să facă această promisiune autorităţilor, imediat după sărbătoarea de Sântă-Mărie, interval în care ţăranul a murit subit. Preotul a căutat de unul singur comoara timp de doi ani, însă nu a mai găsit decât câteva monede de aur.



HOREA, CLOŞCA ŞI CRIŞAN, VICTIMELE „BLESTEMULUI LUI DECEBAL"?

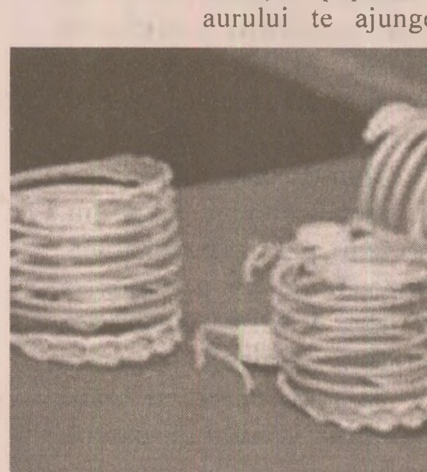
Un alt iobag din Ocolişu Mic, Arimis Popa a descoperit în anul 1802 circa 450 de monede cu efigia regelui dac Koson. Autorităţile habsburgice au aflat despre descoperire şi au trimis armata în zonă, sute de ţărani fiind bătuţi şi anchetaţi cu brutalitate. După multe scotociri, autorităţile vremii au găsit o bucată de vas pe care scria „per Scorilo" şi peste 3.000 de Kosoni. Totuşi, zvonurile privind existenţa unei mari comori au fost etichetate drept fabulaţii, cu toate că există un document din anul 1543, aflat în prezent într-o arhivă din Viena, ce atestă că în albia râului Strei s-au găsit peste 100.000 de galbeni de aur cu efigia lui Lysimah. Mulţi dintre iobagii anchetaţi au fost participanţi activi la răscoala lui Horea, Cloşca şi Crişan din anul 1785. de altfel, cei trei martiri ai românilor ştiau de tezaurele sacre din zona Munţilor Apuseni şi doreau, potrivit documentelor vremii, să negocieze libertatea iobagilor cu ajutorul acestora.



În acele momente, frăţia „preoţilor lui Zamolki" s-a divizat, o parte din membrii dorind respectarea tradiţiilor străvechi, aceea ca tezaurele să nu ajungă în visterii străine iar ceilalţi dorind răscumpărarea libertăţii cu ajutorul acestora.

Acesta se pare că a fost în parte şi cauza martiriului celor trei. Horea şi Cloşca au fost schingiuiţi cu sălbăticie până au fost traşi pe roată în public, pentru a spune unde s-ar afla tezaurul însă aceştia au preferat să moară, fiind convinşi că autorităţile nu şi-ar respecta cuvântul. La rândul său, Crişan s-a spânzurat în închisoare cu ajutorul unor „instrumente" plasate de „Zamolki Frates". Oare să fie o simplă coincidenţă faptul că un „clan Crişan" din zona Costeşti a descoperit ulterior, mii de monede cu efigia lui Lysimah în Munţii Orăştiei? Nu se ştie nici de câte ori au fost schimbate rutele secrete şi locaţia tezaurelor, în locul acestora fiind plasate „momeli" constând din unu două vase cu monede. Autorii, tot frăţia Zamolki.

CETATEA DACICĂ DIN ARDEU, „BASTIONUL" AVENTURIERILOR



O altă ţintă predilectă a vânătorilor de comori a constituit-o cetatea dacică de la Ardeu, unde au fost descoperite vestigii impresionante, monede dacice şi romane, o statuie de bronz reprezentându-l pe zeul Mercur, brăţări de bronz, fibule, opaiţe şi multe altele. De-a lungul timpului, câteva morţi misterioase au fost înregistrate în munţii din zonă, însă acestea au fost etichetate având drept „cauze naturale".

Un alt caz ciudat s-a derulat în primăvara anului 2001, când un bărbat de 72 de ani din Bucureşti, Boris Lukos a fost găsit mort lângă zidurile Castelului de la Orlea, unde era cazat.

Bucureşteanul venea în fiecare an în zona cetăţilor dacice, declarând că efectuează măsurători şi proiecte pentru liniile de telecomunicaţii în satele din apropiere de Haţeg.

Camerista hotelului a susţinut că bărbatul devenise foarte agitat după ce consumase câteva pahare de alcool, răstimp în care a declarat că descoperise o mare comoară dacică după care alergase timp de douăzeci de ani.



Dimineaţa a fost găsit întins jos, în faţa castelului, pe ciment, plin de sânge. „Geamurile camerei erau larg deschise", se arată în raportul poliţiştilor, care în lipsa altor dovezi au etichetat cazul drept sinucidere.

Acestea sunt doar câteva cazuri ce acreditează ideea că o comoară nu aduce întotdeauna doar prosperitate şi bogăţie ci foarte multe nenorociri. Tradiţiile populare spun că blestemul aurului te ajunge din urmă, mai devreme sau mai târziu. Câteva proprietăţi ale căutătorilor de comori hunedoreni au luat foc subit ori au sărit în aer din cauza scurgerilor de gaze. Variante oficiale.

Indivizi mascaţi au dat lovitura furând toţi banii proveniţi din încasări.



Un om a murit în incendiu.

Toate acestea s-au întâmplat după anul 2000 la Brad, Deva, Vaţa, Orăştie.

Autorii nu au fost identificaţi niciodată. Frăţia lui Zamolki nu doarme.

HORIA ENĂŞESCU

ÎN ALB ŞI NEGRU

■ Aflat la cel de al treilea mandat de edil-şef, primarul comunei Vălişoara, Ioan Huh, unul dintre membrii fondatori ai Asociaţiei Comunelor din România, organizaţie care s-a constituit la începutul anului 1997, a primit din partea Preşedinţiei României Ordinul Serviciu Credincios Clasa a III-a. Felicitări edilului hunedorean ce şi-a reprezentat cu cinste judeţul la Bucureşti.

■ Mare bătălie se anunţă pentru fotoliul de primar, rămas vacant, al Primăriei Petroşani. Principalii contracandidaţi la această demnitate publică se anunţă actualul viceprimar democrat Tiberiu Iacob Ridzi, reprezentantul PSD, Haralambie Vochiţoiu şi candidatul PRM, Florin Racolţa. Nici conservatorii şi liberalii nu stau cu mâinile în sân, candidaţii acestora fiind, se pare, Gheorghe Marc, fostul vicepreşedinte al Consiliului Judeţean Hunedoara şi respectiv, Daniel Surulescu.

■ Nu avem nici o aversiune faţă de democraţi însă nu putem să nu fim de acord cu reacţia consilierului judeţean PRM, Costel Avram, care l-a atacat virulent pe controversatul om de afaceri Dumitru Armăşescu, ce s-a cocoţat taman în fruntea bucatelor la APAPROD, alături de directorul Victor Arion, cel care şi-a „cumpărat" propriul spaţiu de la firma la care lucra. Cât despre Armăşescu, firmele acestuia sunt foarte „cunoscute" la fisc însă acesta continuă să jongleze cu banii statului taman dintr-o fostă fermă pomicolă.

■ Administratorii unei firme ce efectuează transportul călătorilor pe ruta Deva-Hunedoara s-au gândit să dea o lovitură de moarte „piraţilor" şoselelor prin angajarea unei firme specializate pentru paza staţiilor de autobuz. Rezultatul, fie paznici moţăind pe bănci, fie „pactizând" cu duşmanul la o cafea şi una mică. Aşa încât peste numai câteva zile, „paznicii" au dispărut din staţiile de autobuz, iar piraţii rămân nemuritori.

■ Cu toate că nu se află la primul mandat, primăriţa din Burjuc, Eugenia Mariş, nu s-a dat peste cap să rezolve problema podului peste Mureş. de la Tisa, deşi au trecut ani buni de zile de când lucrările au demarat. Se vor invoca poate lipsa banilor însă noi bănuim şi lipsa de interes, cu atât mai mult cu cât „vecinii" de la Zam au reuşit să termine un pod cu mult mai costisitor. Dar pentru a realiza acest lucru au fost necesare zeci de drumuri la Deva, ceea ce primăriţa din Burjuc nu prea face. Noi cel puţin nu i-am văzut faţa, ci doar pe cea a viceprimarului.

■ Multe ambiţii şi descătuşări de energie a provocat adversarilor săi politici, primarul liberal din Haţeg, Nicolae Timiş, mai ales după ce a primit, în mod meritat, spunem noi, titlul de cetăţean de onoare al oraşului pe care îl conduce. Unii însă uită să-şi scoată pălăria în faţa realizărilor, indiferent de culoarea politică a acestora, ce nu au decât efecte benefice pentru cetăţeni, preferând retragerea în culise.

■ Liberal-democraţii au ieşit la „atac" pe străzile Devei, de ziua îndrăgostiţilor, în variantă americană, conduşi de ex-liberalii Viorel Arion şi Ioan Dorin Petrui, alături de generalul Pitulescu, fostul şef al Poliţiei Române şi recent lăudat în direct la OTV de către Nicu Gheară ca fiind unul dintre puţinii generali care a avut curajul să se ia la trântă cu mafia. Noi am fi preferat în locul variantei americane, ceea românească a Dragobetelui. Nu de alta dar prea ne lăsăm invadaţi de „importuri" şi ne uităm obiceiurile vechi.

■ Pe site-ul EURES (www.eures.europa.eu) românii pot afla unde se găsesc toate locurile de muncă vacante din Europa, cele mai multe oferte venind din Anglia şi Germania. Că la noi, slabă nădejde…

■ Şi de la Mittal Steel Hunedoara pleacă oamenii pe capete. Motive destule: salarii modeste, ore suplimentare neplătite, comportament discreţionar, până şi aparatele xerox fiind „sechestrate" în încăperi „sigure" spre a nu fi folosite de „băştinaşi".

■ Mare concurs mare pentru un post într-o instituţie patronată de Ministerul Justiţiei. Drumurile la Bucureşti, înscrieri, temeri, speranţe. În sfârşit, la examen, printre candidate îşi face apariţia nepoata şefului instituţiei în cauză.

Cei înscrişi încep să-şi blesteme proasta inspiraţie de a cheltuii timp şi bani pentru nimic. Bineînţeles, nepoata şi-a adjudecat postul. Ca'şai la noi!

JURNAL DE ALEGĂTOR

România reală şi spiritul ei fabulos

De ce mor românii, cu sutele, cu miile, pe şoselele patriei? dacă România chiar mai este o PATRIE pentru cetăţenii ei… De ce se sinucid românii? Tot mai mulţi, tot mai des. De ce se sinucid copii de 10, 12, 14 ani? De ce dispar copii de pe străzi, din parcuri, din pieţe, din gări? … De ce mor români de boli cândva uitate - tuberculoză, sifilis, pneumonie, viroze? De ce nu mai au românii voie să producă oţel, locomotive, tractoare, autocamioane, cărbune, aur, rulmenţi, ţesături, confecţii, petrol, ciment, aluminiu, chimicale, grâu, porumb, porci, vite, oi, ţuică, brânză, lapte, găini? De ce li s-a impus să producă numai şomeri, bolnavi, pensionari, homosexuali, pedofili, criminali? pentru consumul intern. Şi hoţi, curve, şi mână ieftină de lucru pentru consumul extern, european.

Primii, cei de pe piaţa internă, adică pensionarii, bolnavii şi şomerii leneşi despre care nu se prea face vorbire, dar care-s grosul celor ce fug de muncă, sub umbrela concedierii la cerere, a plăţii anticipate a nemuncii, invenţia unuia dintre cei mai odioşi premieri, Victor Ciorbea, aplicată în premieră experimentală în Valea Jiului, şi-apoi extinsă în toate sectoarele unde se dorea falimentarea. Primii consumatori din capitalismul intern, aflat în expansiune violentă alcătuiesc majoritatea. Tăcută. Masa inertă de alegători şi de manipulare. În înţelesul că este manipulată. Adică proştii. Noi, cei mulţi. Care dau ochii peste cap, cad pe spate, se extaziază, se excită, unii ajung la orgasm, alţii la balamuc. Alţii se dau intelectuali, alţi zic că-s societatea civilă, dar toţi, absolut toţi rămaşii acasă, dar duşi cu pluta, cădem în cur, în faţa lui Traian Băsescu, ori a lui Tăriceanu, a Monicăi Macovei, Constantinescu, Năstase, ex-regelui Mihai, a lui Patapievici, ori Liiceanu-Pleşu, în faţa televizoarelor, telenovelelor, goliciunilor, erotismului şi sexualităţii televizate, tipărite în ziare şi reviste, violurilor, crimelor, hororilor, mediatizate la concurenţă cu frivolităţile de tot felul totul alcătuind acel FABULOSPIRIT. Real, care caracterizează viaţa României la cap de mileniu 3. Pe care cineva cu bani mulţi şi minte puţină vrea să ni-l asumăm ca brand de ţară. Adică să fim însemnaţi cu fierul roşu, ca vitele pe vremea construirii Americii. Că asta înseamnă în americăneşte: a însemna cu fierul roşu, a înfiera, a stigmatiza, pată (ruşinoasă) şi, prin extensie marcă, de fabrică, de ţară. Iar în germană: brand = aruncător de mine. Şi nu cred că în România mai e nevoie …

…. De ce mor românii? … De ce se sinucid copiii? … Şi toate celelalte întrebări, sunt, reprezintă şi desemnează conturul real al acestei Românii. Asta este România! Şi România asta, reală, dramatică dacă nu tragică, trebuie să-i preocupe pe intelectualii români adevăraţi, nu militanţi stradali, pe societatea civilă românească, concretă, vie încă, nu ONG-urile care fac servicii contra avantaje, privilegii, bani. Care fac politică proguvernamentală, deşi se numesc „neguvernamentale", sau proprezidenţială, dar trăiesc (unele, multe) din bani publici, altele din bani străini, din afară a ceea ce se mai cheamă azi România, alte din sponsorizări ale oligarhiei. Dar cu sprijinul lor demagogic, oligarhii ocupă tot mai strâns guvernul, preşedinţia şi, evident, societatea (ţâţile) civilă (e).

NICOLAE STANCIU

P.S.: Teama că o abordare cvasimistică a continuării discuţiei NUMAI DE BINE despre PSD-ul hunedorean, promisă în numărul trecut, legată de tragismul primilor ani de fiinţare a organizaţiei, marcat de 3-4 răsunătoare decese, teama aceasta mă determină să amân promisiunea până la găsirea unei abordări mai optimiste - dacă nu veselă …



DAVID PARSONS, Preşedintele Adunării Regionale East Midlands (Marea Britanie) şi **MIRCEA IOAN MOLOŢ,** Preşedintele Consiliului Judeţean Hunedoara, doi dintre protagoniştii **PROGRAMULUI COMUN 2007 - 2010,** dintre regiunea britanică şi Uniunea Naţională a Consiliilor Judeţene din România au pus bazele unei viitoare colaborări, sperăm, fructuoasă şi pentru comunităţile hunedorene.

Contractarea serviciilor sociale

Având în vedere angajamentele ferme ale Guvernului României în direcţia soluţionării favorabile a problematicii drepturilor copilului şi ţinând cont de conjunctura actuală în ceea ce priveşte demersurile pentru aderarea la structurile europene, demararea procedurilor privind contractarea de servicii sociale în domeniul drepturilor copiilor apare ca un demers oportun şi bine întemeiat.

Prin contractarea de servicii sociale în domeniul protecţiei drepturilor copilului se înţelege transferul dreptului de administrare a serviciilor sociale pentru protecţia drepturilor copilului destinate prevenirii separării copilului de familia sa, şi a celor de protecţie specială a copilului lipsit temporal sau definitiv de ocrotirea părinţilor săi, precum şi a responsabilităţii privind acordarea serviciilor sociale pentru protecţia drepturilor copilului de la Consiliul Judeţean către ***furnizorii privaţi de servicii sociale*** care acţionează pe riscul şi pe răspunderea lor în interesul beneficiarului în vederea menţinerii şi creşterii serviciilor sociale acordate.

Contractarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract prin care Consiliul Judeţean, prin Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului, transferă pe o perioadă de cel mult 3 ani, unui furnizor privat dreptul de a administra unul din serviciile destinate protecţiei copilului.

În acest context, Consiliul Judeţean Hunedoara a aprobat ***proiectul pilot privind contractarea serviciilor sociale în domeniul protecţiei drepturilor copilului.*** Memorandumul de aprobare a derulării proiectului pilot a fost semnat de preşedinţii consiliilor judeţene din judeţele Alba, Arad, Hunedoara, Sibiu şi Timiş, având ca parteneri USAID, World Learning-ChildNet Program şi MMSSF-ANPDC.

În acest sens Consiliul Judeţean Hunedoara a dat curs solicitării DGASPC Hunedoara, **proiectul de hotărâre** (Hotărârea nr. 237/2006, din 20.12.2006) privind *stabilirea serviciilor sociale în domeniul protecţiei copilului ce vor fi contractate în anul 2007,* a fost adoptat atât pe articole, cât şi pe ansamblu, prin vot deschis cu unanimitate de voturi.

DGASPC Hunedoara *şi*-a propus contractarea serviciilor furnizate în cadrul Complexului de Servicii Hunedoara:

-Casa familială pentru copilul cu handicap Hunedoara;

-Centrul de zi pentru copilul cu handicap Hunedoara;

Complexul pentru copilul cu handicap Hunedoara situat în localitatea Hunedoara, cuprinde: doua **case familiale** a câte 12 locuri (total 24 de locuri) şi un **centru de zi** (30 locuri).

Fondurile aferente susţinerii serviciilor sociale pentru protecţia drepturilor copilului contractate sunt asigurate, pe întreaga perioadă de derulare a contractului, de către autoritatea contractantă în limita sumelor aprobate anual, la nivelul cuantumurilor prevăzute de legislaţia în vigoare şi cu respectarea Standardelor Minime Obligatorii, **prin bugetul consiliului judeţean,** cu această destinaţie.

DIRECTOR EXECUTIV,
VIORICA POPESCU

REGULI PENTRU ŞEDEREA ROMÂNILOR ÎN FRANŢA

Muncitorii nesalariaţi sau independenţi au dreptul de şedere garantat de îndată ce aceştia sunt înscrişi la Registrul Comerţului, în Repertoarul profesiilor sau în cadrul unui ordin profesional.

Pentru studenţi, dreptul de şedere este garantat de îndată ce aceştia sunt înscrişi într-o instituţie de învăţământ superior şi, după caz, pentru membrii de familie. Aceştia trebuie să dispună de resurse materiale pentru întreţinere, pe perioada şcolarizării, şi să aibă încheiată asigurarea de sănătate.

Pentru pensionari sau persoane care nu desfăşoară nici o activitate, dreptul de şedere este garantat sub rezerva ca persoanele respective să dispună, pentru ele şi, dacă este cazul, şi pentru membrii de familie, de resurse suficiente şi de asigurare de sănătate.

Cetăţenii români care îşi stabilesc reşedinţa în Franţa trebuie să se înregistreze la primăria comunei unde se stabilesc, în primele trei luni de la sosirea în Franţa. Aceştia nu sunt obligaţi să posede o legitimaţie de şedere, cu excepţia cazului în care desfăşoară o activitate economică pe toată perioada tranzitorie.

Studenţii, pensionarii şi persoanele care nu au nici un fel de activitate nu sunt obligaţi să aibă legitimaţie de şedere, dar o pot solicita, la cerere.

MESERIAŞII, TOT MAI CĂUTAŢI ÎN SPANIA

La sediul Oficiului pentru Migraţia Forţei de Muncă din Bucureşti, Str. Valter Mărăcineanu nr. 1-3, se pot prezenta zilnic, pentru înscrierea în baza de date, persoanele care au următoarele profesii şi întrunesc condiţiile cerute de angajatorul spaniol: **drujbist sau fasonator în domeniul forestier** bărbaţi 20-40 de ani, vechime minimă un an; **măcelar-tranşator** - bărbaţi 20-40 de ani, 2 ani vechime; **ospătar, bucătar** bărbaţi, femei 20-40 ani, 2 ani vechime; **asamblor-montator profile aluminiu şi geamuri termopan** bărbaţi 20-40 de ani, 3 ani vechime; **fierar-betonist** - bărbaţi 20-45 de ani, 2 ani vechime; **dulgher** - 20-40 de ani, 2 ani vechime; **zidar** bărbaţi 20-45 de ani, 2 ani vechime; **faianţar-mozaicar** bărbaţi 20-40 de ani, 2 ani vechime; **electrician în construcţii** bărbaţi 20-40 de ani, 2 ani vechime; **tinichigiu-vopsitor auto autobuze şi camioane** - bărbaţi 20-45 de ani, minim 5 ani vechime; **mecanic autobuze camioane** - bărbaţi 20-45 de ani, minim 5 ani vechime; **mecanic excavatoare, macarale, buldozere** - bărbaţi 20-45 de ani şi minim 5 ani vechime; **mecanic hidraulic** - bărbaţi 20-45 de ani, 5 ani vechime; **electromecanic autobuze şi camioane** - bărbaţi 20-45 de ani, 5 ani vechime; **cazangiu** - bărbaţi 20-45 de ani, 5 ani vechime, capacitate sudură argon şi CO2; **sudor argon şi CO2** - bărbaţi maxim 45 de ani, 3 ani vechime, capacitate în sudură TIG, MIG, MAG; **electrician înaltă şi medie tensiune** - bărbaţi maxim 45 de ani şi minim 5 ani vechime; **şofer tir** maxim 45 ani, minim 2 ani vechime, precum şi acte doveditoare că a efectuat curse internaţionale.

DOCUMENTE NECESARE PENTRU DEPUNEREA DOSARULUI:

- Copie BI sau CI cu valabilitate de minim 6 luni;
- Copie paşaport cu valabilitate de minim 6 luni;
- fişa personală tipizat OMFM;
- CV în limba română - tipizat OMFM;
- Copie legalizată a certificatului de absolvire-calificare;
- Copie legalizată a cărţii de muncă toate paginile scrise;
- Certificat de sănătate, conform HGR nr. 850/2002;
- Cazier judiciar în original care să ateste că nu are antecedente penale termen de valabilitate 6 luni;
- Declaraţie pe propria răspundere, legalizată notarial, din care să rezulte numărul de copii minori aflaţi în întreţinerea acestuia, autentificată la notariat;
- Dovada emisă de primărie din care să rezulte că solicitantul a notificat acesteia intenţia de a lucra în străinătate;
- 2 fotografii tip paşaport;

OMFM nu percepe taxe sau comisioane, fiind o instituţie publică, din cadrul Ministerului Muncii, iar înscrierea în baza de date constituie primul pas pentru o eventuală ofertă a unui angajator străin.

AGRICULTORI, PREGĂTIŢI-VĂ DE EMIGRARE 4.000 DE LOCURI DE MUNCĂ ÎN STRĂINĂTATE

Oficiul pentru Migraţia Forţei de Muncă aduce la cunoştinţa opiniei publice că a primit oferte de muncă din partea angajatorilor străini pentru un număr de aproximativ 4000 de locuri de muncă în domeniul agricol (contractele sunt pentru o perioadă de minim 3 luni iar salariul de 33 euro/zi). Persoanele de sex feminin cu vârsta cuprinsă între 18-45 ani care doresc să lucreze în acest domeniu sunt aşteptate la sediul OMFM (str.Valter Mărăcineanu nr.1-3, sector 1- Bucureşti), pe tot parcursul lunii martie 2007, în intervalul orar 09.00-16.00, pentru a participa la acţiunea de înscriere în banca de date.

Persoanele care vor prezenta documente falsificate, fie prin ştergerea sau adăugarea în mod intenţionat a unor date din cuprinsul înscrisului, fie prin contrafacerea întregului înscris, la înregistrarea dosarului personal în banca de date a OMFM în scopul obţinerii dreptului de a beneficia de un contract de munca în străinătate vor fi denunţate de îndată organelor abilitate pentru cercetarea penală şi pedepsirea faptelor comise. Precizăm că vor fi acceptate numai dosarele în care se prezintă toate documentele specificate mai sus, dosarul depus constituind primul pas în procesul de recrutare şi plasare a forţei de muncă în străinătate.

GEOAGIU

Perla turistica a județului Hunedoara

Orașul este situat în estul județului Hunedoara, pe malul drept al Mureșului, de-alungul văii cu același nume, la o altitudine de 217 m, întro depresiune formată de ultimile ramificații ale Munților Metaliferi, la 16 kilometri distanță de municipiul Orăștie. Se întinde pe o suprafață de 157 kmp. fiind străbătut de râurile Mureș, Geoagiu și Homorod una din marile bogății ale zonei o constituie izvoarele de ape minerale, carbogazoase și termale de la Băcâia și Geoagiu-Băi.

În trecut, localitatea era cunoscută sub numele de Germisara, fiind menționată de Ptolemeu ca o importantă așezare a dacilor. Cea mai veche mărturie documentară referitoare la localitate datează din anul 1291, în 1397 Geoagiu devenind reședința unui mare domeniu feudal, stăpânit succesiv de mai multe familii de nobili, până în 1506, când domeniul Geoagiu intră în posesie regală.

La începutul secolului XX, i-a ființă primul sanatoriu de boli pulmonare, cu o capacitate de 100 de locuri, în prezent având o capacitate de 400 de locuri unde anual sunt tratați 2000 de bolnavi. Tot în aceiași perioadă se înființează și Școala pentru Agricultură, actualmente Grupul Școlar Agricol Geoagiu și Colegiul de Medicină Veterinară. În 1957 se înființează Stațiunea Experimentală Geoagiu pentru cultura de pomi fructiferi, iar din 1977 funcționează ca Stațiune de Cercetare și Producție Agricolă.

O pondere importantă în economia orașului o are Stațiunea Balneo-climaterică Geoagiu-Băi, care dispune de patru baze de tratament, oferind peste o mie de locuri de cazare în hoteluri și vile și aproximativ o mie de locuri de cazare în case particulare. Stațiunea este situată la o altitudine de 350 m, băile fiind cunoscute sub numele de "Thermae Germisara", încă de pe vremea romanilor. Apa izvoarelor de la Geoagiu este calcaroasă, termală și feruginoasă, cu o temperatură de 33 grade C, făcând parte din rândul apelor oligometalice mezotermale.

Localitățile componente sunt Geoagiu și Geoagiu Băi, iar satele aparținătoare: Aurel Vlaicu, Bozeș, Băcâia, Cigmău, Gelmar, Homorod, Mermezeu, Renghet și Văleni cu o populație de aproape 7000 de locuitori.



Simion Mariș

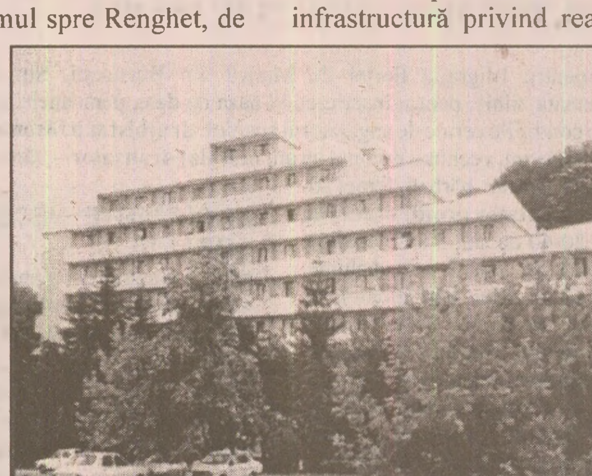
Data și locul nașterii: 27.04. 1948, Mada, Balșa
Studii: Institutul de Mine Petroșani
Apartenența Politică: Membru PSD
Starea Civilă: Căsătorit, un copil

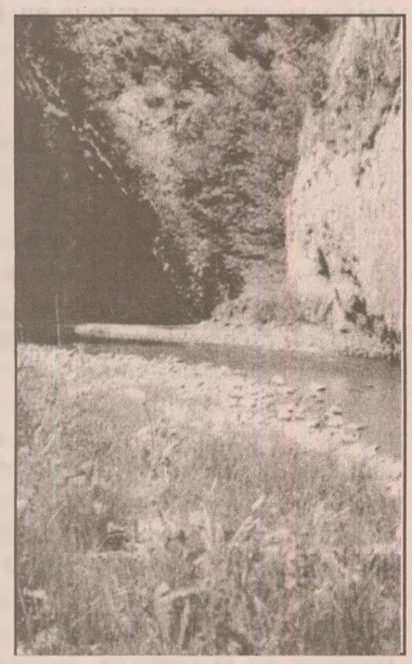


Am intrat în oraș întro "primăvară" însorită de februarie venind dinspre Cartierul Muzicanților, locuit în totalitate de rromi, pentru care primăria a sprijinit construirea a peste 40 de locuințe, oferindu-le teren, documentație tehnică, loc pentru cărămidă, produse balastiere și unele materiale de construcții. După câteva minute de așteptare, pentru o zi destul de încărcată a primarului social-democrat Simion Mariș, care se află la cel de-al doilea mandat, am pornit spre Stațiunea Geoagiu-Băi, unde împreună cu alți reprezentanți ai primăriei, poliției și a serviciului de gospodărire a avut loc o întîlnire cu cetățenii din orașul-stațiune, în care fiecare dintre cei prezenți și-a spus păsurile și durerile. S-a făcut apoi o vizită rapidă a stațiunii unde deja au început lucrările de reabilitare a parcului și a rețelelor de apă și canalizare pentru ca stațiune să devină într-adevăr o "perlă a județului" iar localnicii să aibă cu ce se mândri.

Ajunși apoi la primărie am început discuțiile și curios din fire am dorit să aflu ce s-a întâmplat în cele două mandate, despre modernizările și îmbunătățirile ce au avut loc pe raza orașului și în satele aparținătoare. Ca obiective principale aici putem găsi: Stațiunea de Cercetare și Producție Agricolă, Ocolul Silvic, Sanatoriul de Pneumoftiziologie, Grupul Școlar Agricol cu Colegiul de Medicină Veterinară, cinci școli clasele I-IV și una clasele V-VIII unde învață peste 1500 de copii, 12 biserici ortodoxe, două greco-catolice și una reformată. In toată această perioadă a fost modernizat sistemul informațional din învățământ, au fost modernizate grupurile sanitare din școli iar în prezent se lucrează la sistemul de încălzire de la școlile din Aurel Vlaicu, Gelmar și la internatul din Geoagiu. De asemenea a fost dată în folosință o școală nouă în Geoagiu și o biserică în satul Bozeș. Urmează ca în acest an să fie finalizate și lucrările la biserica nouă din Geoagiu, iar bisericile monument istoric din satele Băcâia și Bozeș au fost reparate capital.

În urma declarării comunei Geoagiu ca oraș, au fost refăcute Planurile Urbanistice Generale, astfel încât să se ridice nivelul de trai și gradul de confort al populației. Au fost asfaltate și modernizate o serie de drumuri: asfalt pe 3 km la drumul spre Renghet, de asemenea au fost asfaltați 2 km pe străzile Feredeului și Pinului și modernizați 2 km de drum în centrul orașului. Pe partea cu apele a fost decolmatată o parte din Valea Geoagiului prin fonduri PHARE, iar în decembrie 2006 a fost pusă în funcțiune o microhidrocentrală în Geoagiu Băi pe pârâul Clocota. De asemenea a fost modernizată stația de pompe de la Folorad, ce alimentează orașul Geoagiu, stațiunea Geoagiu Băi și Sanatoriul TBC și au fost extinse rețelele de alimentare cu apă în Geoagiu, astfel că 99% din cetățeni au apă curentă. În prezent se află în faza de finalizare lucrările de alimentare cu apă din Aurel Vlaicu și modernizarea depozitului central din Geoagiu.





Primarul orașului Geoagiu, Simion Mariș, pare destul de mulțumit de realizările de până acum dar cu toate acestea mai rămân de rezolvat o serie de probleme:

- nu există soluții de finanțare pentru demararea lu-crărilor de alimentare cu apă și canalizare în Gelmar și Aurel Vlaicu
- nu sunt resurse pentru demararea lucrărilor de canalizare în Geoagiu, Geoagiu Băi și la stația de epurare
- nu au fost primiți bani pe fonduri speciale pentru drumuri
- nu există posibilitatea de accesare fonduri externe pentru canalizare stație epurare

Cu toate acestea investițiile continuă și în acest an, pe PHARE existând un proiect de infrastructură privind reabilitarea rețelelor de apă, canalizare, stație epurare, drumuri, trotuare și iluminat public, iar pe SAMTID se află în faza de finalizare lucrările de alimentare cu apă în Geoagiu și Aurel Vlaicu.

De asemenea continuă lucrările de canalizare pe strada Independenței din Geoagiu și au fost demarate lucrările la stația de epurare și la grădinița din Aurel Vlaicu și au fost finalizate lucrările de la căminul cultural de la Gelmar.

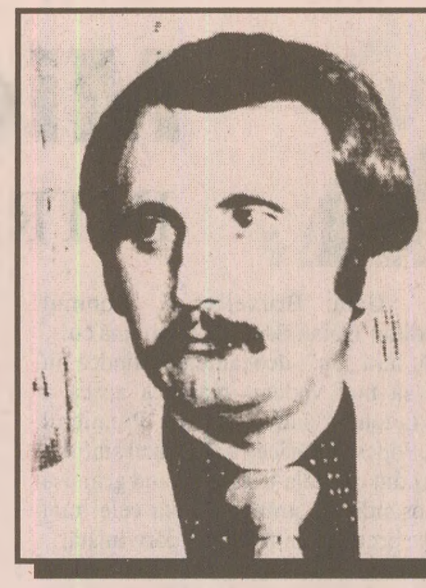
În ajutor social se află 250 de persoane pentru care primăria scoate din buzunar 700 000 RON.

Stejărel IONESCU

Obiective turistice

În stațiunea Geoagiu Băi poți ajunge atât pe șosea cât și pe calea ferată stația de destinație fiind Geoagiu Haltă. Există posibilități de cazare atât în hoteluri de 1 - 4 stele cât și în pensiuni sau campinguri. Ochiul oricărui turist poate poposi la peisajele de o rară frumusețe de pe Cheile Măzii, a Cibului sau a Băcâiei. Alte mirifice minuni ale naturii se află în cadrul Rezervației Naturale Cheile Măzii Peștera Zidită. Tot aici pot fi întâlnite și unele specii ocrotite cum sunt laleaua pestriță și vipera cu corn. Nu putem uita nici Muzeul Memorial "Aurel Vlaicu" unde a văzut lumina zilei "Vulturul Carpaților", pilotul Aurel Vlaicu, pionier al aviației românești și mondiale, iar în satul Cigmău s-a născut cărturarul Ion Budai-Deleanu, autorul nemuritoarei "Țiganiada", scriitor și distins reprezentant al "Școlii Ardelene".

VALERIU BÂRGĂU- OMUL



În data de şapte martie ar fi împlinit 57 de ani. De fiecare dată când se întâmpla să-i fiu alături la apropierea zilei sale de naştere îl făcea să emane, odată în plus, modestie şi aş spune, chiar sfială.

Da, pentru că VALERIU BÂRGĂU-OMUL era un tremurător printre durerile lumii acesteia şi un îndrumător pentru noi, aceia, care întrezăream doar câteva crâmpeie, din frumuseţea şi tragismul pământului, poate printre franjurii propriilor descumpăniri şi neputinţe. Atunci îşi intra în rol SCRIITORUL VALERIU care ne cerceta virajele neîndemânatice spre meandrele creaţiei. El însuşi se transforma într-un fel de zgârâie-nori înspre care noi, aspiranţi la gloria literară, priveam cu respect, duioşie şi sfială. Conştient până la sânge de fragilitatea şi efemerul nostru nu uita niciodată să ne înarmeze cu perseverenţă şi speranţă. Găsea întotdeauna modul cel mai elocvent să ne convingă să nu renunţăm. Asta făcea de fapt cu toţi semenii săi care îi călcau pragul redacţiei ori sediul cenaclului. De o generozitate rară, dusă uneori până la risipire avea totuşi momente de revoltă. Pe care şi-le reprima repede continuând cu aceiaşi frenezie dăruirea. Nu ştiu câţi dintre noi realizam atunci marele noroc de a-I sta alături şi de a-ne hrăni din propria emulaţie. Trăia cu o fervoare molcomă fiecare clipă. Atunci când se simţea descumpănit bătea tainic, într-un mod numai de el ştiut la porţile poeziei. Acolo în templul său păşea grav şi melancolic, conştient de faptul că "o carte este tot ceea ce rămâne". Acesta e unul din lucrurile pe care le-am învăţat de la Valeriu, în multele clipe în care, vremelnic, am avut privilegiul de a-i sta alături. Atunci îmi doream să zbor şi poate chiar să-l depăşesc pe cel care mi-a devenit model.

Acum toate acestea au dispărut după ce iarăşi Valeriu m-a învăţat că nu zborul în sine e important cât ţinta spre care aspiri.

Acum nu mi-aş fi dorit decât să-I pot spune din nou "LA MULŢI ANI!" şi să-l văd cum încearcă să schiţeze stingher, un gest de mulţumire. Acum nu pot decât să-I spun la multă eternitate şi să-l asigur că nu a greşit cu nimic atunci când şi-a ales drept ţintă POEZIA.

Daniel MARIŞ

LA MULŢI ANI, ETERNITATE

Primăvara timpurie mi se aşeza pe tâmple şi tiptil - tiptil îmi şoptea în urechi adierea caldă a începutului de martie în timp ce stăteam la măsuţa din grădină încercând să vorbesc cu ETERNITATEA. Nu mai era ciripit de păsărele, nu mai era zbor de fluturi, doar câte un foşnet de vânt sau o scăteiere de soare. Mi-e dor de dorul ce-a trecut şi s-a spulberat. Mi-e dor de dorul îngropat. Mi-e dor de dorul neîntors. Dar dorul este tot DOR. Am putea să ne îngropăm în dor, să cerem eternităţii dreptul de a ne cuibării din spaţiul dintre VIAŢĂ şi VIAŢĂ în spaţiul dintre MOARTE şi MOARTE. Acolo şi numai acolo ne putem prezenta aşa cum se cuvine pentru a fi recunoscuţi de cei care astăzi refuză să ne cunoască. Ce? Poate: VALOAREA.

Am coborât încet în neant şi i-am întâlnit umbra, trecea în sus şi în jos, trecea în jos şi în sus. Era 7 martie. Dar ce an? 1950 sau douămii şi...

*Totuşi "**La mulţi ani!**" umbră a timpului, umbră fără de trup. **La mulţi ani! - Eternitate.***

Stejărel IONESCU

112 ... Arici Pogonici

Ar fi puţin spus lamentabilă, - până şi deplorabilă ni s-ar părea derizorie exprimarea atunci când vine, Doamne fereşte, vorba de prestaţia (de)Serviciului Unic de Urgenţă "112". Aceasta pentru că la Deva, încă de la "europenizarea" mai vechilor 955, 956, 958 respectiv: Poliţie, Salvare, Pompieri, actualele operatoare de linie, care or fi făcut cursuri de calificare undeva pe Lună or' pe Marte, cu vocea lor busuioacă te întreabă mai întâi de ce care nu cumva n-ai murit, înainte ca să afle de ce ! - c-o fi vorba de incendiu, spasmofilie, infarct, zoofilie, furt din avutul obştesc, ceartă între locatari sau poate crimă. Ca de pildă, deunăzi într-un caz cât se poate de real, o solicitare telefonică "de urgenţă" de pe un telefon mobil a primit efectiv rezoluţia "sunaţi la numerele fixe, înainte să folosiţi serviciul nostru!!!..." S-a întâmplat asta într-o locaţie-birt, unde unuia dintre consumatorii de spirtoase brusc i s-a părut că vorbeşte cu extratereştrii şi chiar vroia cu orice preţ să îi scoată coarne ori antene verzi de prin scăfârlie altuia care îşi citea liniştit horoscopul. De-abia după ce acelaşi îndoielnic serviciu a fost apelat de pe un al doilea telefon mobil, doamna cu coasa sau cum îi spune, furca (în care se pune telefonul) de la celălalt capăt al firului ipotetic, a binevoit, s-a sinchisit şi s-a îndurat de-adevăratelea să facă legătura cu bravii "şoimi ai patriei" la care le mai zice şi poliţişti. Şi asta, auzind că ar fi vorba de o tentativă de omor, chestiune pe care a găsit-o repede în dicţionarul reastrâns de la capătul cursului de calificare pe care-l absolvise cu diplomă de merit. Între timp, se făcuse că individul cu spirtoasele s-a mutat în alt aşezământ de cultivare a inepţiilor, drept pentru care la venirea ălora cu legea-n trraistă, n-a mai fost pe cine aceştia să aducă cu picioarele pe solul autohton. Că n-a murit nimeni după o chelfăneală ca-n filmele interzise copiilor sub 12 ani, a fost un noroc; / că avem "112" e o cruntă bătaie de joc. (A.R.D.)

ANIversarea hoţiei: parlamentare, guvernamentale etc.

O *lege făcută* pentru a fi încălcată. O ***făcătură*** cu rolul de *calamitate* românească & europeană. O ***cutremurare*** din rărunchi a conceptului despre *hoţie*. O ***hoţie*** garantată prin puterea conferită de *lege*. Sau, cum dracu' i-am mai putea spune ***legii ANI***, necesară ca aerul de sub vrăbii, dar care devine din ce în ce mai ***handicapată.***

Din momentul în care, *circarii* instalaţi *la putere*, indiferent de care din cele *trei* din stat ar fi vorba, şi indiferent de *partide* ori *grupuri* ori grupalniţe de interese, se făcură deopotrivă *o apă şi-un pământ*, - sau cum îi mai zice: *im*,un fel de grămadă de noroi împreună de ce nu şi cu bălegar, care ***pute*** lesne de la Bucureşti până la Bruxelles.

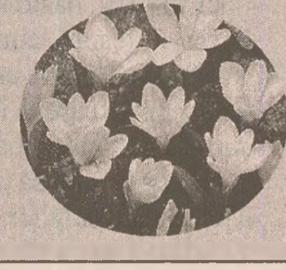
Mai pe româneşte: ***averile demnitarilor vor fi controlate !*** După ce îşi dau stimabilii şi respectabilii obolul de ***semnătură***, de fiecare dată când i-ar trece prin bibilică vreunui procuror DNA să le enerveze uşa ! Şi cum, **dacă** nu s-ar fura de stânga şi de dreapta a Dâmboviţei, nici nu s-ar povesti, atunci e la mintea cocoşului, limpede ca-n capra cu trei iezi şi verde ca românul şi ca... verde-mpărat, - că avem **exact** legea făcută de furăcioşi pentru ei dumnealor ! Brrr ! (A.R.D.)

Treci inimă Prutul

Treci inimă Prutul,
Treci clipă hotarul,
Destramă urâtul
Ce arde ca jarul.
Treci inimă clipa
Ce doare şi naşte
Pe umeri aripa
Preasfintelor moaşte.
Treci inimă pragul
Din marea hodină
Romanul şi Dacul
Privesc în grădină.
Prutule ţine-mă
Şi nu îmi desparte
Floarea din inimă...
Du moartea departe!
Primeşte bătrânul
Meu sat, călătoarea...
Cules este grâul
Cosită-i cicoarea.

Lidia Constantinescu
Poetă a Republicii Moldova

Poezia a fost publicată în revista "România Eroică" nr.1/30, Serie nouă, iulie 2006, Bucureşti.





Miel în sos de viperă

INTRAREA ÎN UE ŞI ÎN OPULENŢĂ

de Dumitru Hurubă

Gata: Bruxelles-ul, Domnul Preşedinte Traian Băsescu împreună cu... Adică, fără „cu", deocamdată, fiindcă nu vrem să mai vedem imaginea aceea a preşedintelui dând mâna cu Premierul Călin Popescu Tăriceanu în văzul stafului UE-*ist* din capitala Belgiei având grimasa unui osândit să strângă lăbuţa celei mai râioase broaşte din zoologia darwinistă... Ar fi prea greu de suportat să-i mai vedem suferinţa de pe chip cu nuanţe de dispreţ (?), fiindcă noi, majoritatea, îl iubim, mai ales după ce, în Piaţa Mare din Sibiu, în prezenţa televiziunilor, şi-a aruncat sumanul în mulţime (cf. „oltenescului" „*Cin'se ia cu bine bine/Îi dau haina de pe mine...* "), dând mare strigăt către naţiune:

-„Vă mai spun încă o dată, la intrarea în Europa: „Să trăiţi bine!"

Este adevărat că atunci, dinspre glia carpato-danubiano-pontică s-a auzit un fel de vaier colectiv, învârstat cu un schelălăit de câine comunitar prins în nesimţire flagrantă în faţa Primăriei din Deva, tocmai când Domnul Primar era gata-gata să-şi ia lumea în cap pe ruta Bucureşti-Londra-Washington, via Deva:

- M a m ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ! Tatăăăăăăăăăăăăăăă! Nu mai vrem să trăim bine!...

Însă, în frunte cuuuuu... Ay, Doamne, că era gata să zic Domnii Băsescu şi Tăriceanu ce gafă, nu? În sfârşit, era prea mare tulburarea vizavi de eveniment, aşa că nimeni nu a luat în serios vaierul, considerându-se că era vorba despre familia lui Bulă aflată în stare de ebrietate şi, deci, de inconştienţă... Mă rog...

Dar, fiindcă ne aflăm în Marele Post al Sfintelor Paşti, trebuie să fim în dreaptă, patriotică şi legitimă simţire de mândrie naţională, drept care, noi, soacra lui Haralampy, Parmenia, nevastă-sa Claustrina, fiu-so Schwartzeneger, nevastă-mea, Coryntina, fiu-mi-o Jerome şi eu, la îndemnul prietenului Haralampy, trăind profund sentimentul calităţii de noi membri ai UE, ne îmbrăţişăm fericiţi că nu mai suntem ţară balcanică. Uraaa! De aproape un trimestru suntem cu mult mai europeni decât în decembrie 2006 şi cu mult mai aprovizionaţi cu produse occidentale mere, ardei, castraveţi, morcovi, roşii etc., etc ceea ce ne ajută mult la consolidarea ideii că, întra-adevăr, de-acum încolo vom face duş cu lapte pasteurizat în Anglia (ei, de la vaca nebună!) condimentat cu miere de salcâm ecologic, altoit şi crescut în condiţii de seră cu aer condiţionat... În aceste condiţii, noi, cu toţii, credem că ne-a pus Dumnezeu mâna în cap, fără să mai controlăm, de teamă să nu dăm în loc de palma divină de o labă păroasă şi cu gheare negre... Pfui, Doamne-fereşte-ne pre noi, păcătoşii! Amin! ...După cum ne şi aşteptam, cea mai afectată sufleteşte a fost soacra Parmenia, care a ieşit din casă fără să spună nimic, iar după vreo oră, prietenul Haralampy a găsit-o ţopăind în jurul mormanului de pământ din faţa Casei de Cultură din Deva, pe care, unii, într-un moment de mare tulburare sufletească l-au botezat, după reguli creştineşti, păun. Bineînţeles, prietenul a încercat s-o aducă acasă, însă ea vroia cu păun cu tot, aşa că a internat-o pentru refacere la Zam, în baza „cardului de sănătate" obţinut în urma şederii patru ceasuri la coada ministrului Eugen Nicolăescu...

Acum, deci, suntem în regulă.

Aceasta şi pentru că, în plenul Parlamentului şi în direct la televiziuni, Domnul Preşedinte Traian Băsescu, decolând de la baza ştiinţifico-tismăneană, a condamnat hotărât-marinăreşte comunismul făcându-ne să ne îndoim că în familia noastră avea cineva habar ce-o fi fost acela, socialism, până în ziua de 18 decembrie 2006... Acum ştim şi nu ne interesează, aşa cum nu ne mai interesează absolut nimic, fiindcă totul e limpede, economia, administraţia, justiţia cu parchetul ei cu tot, plus doamna Monica Macovei şi frăţietăţile dintre unii parlamentari care, după ce se bălăcăresc la şedinţe, ca să-i vadă concetăţenii ce lupte cumplite duc ei spre prosperitatea neamului (a spus cineva „prosperitatea neamurilor"? Să-i fie ruş... Pardon!). Deci, reiau: după bălăcăreală, obosiţi, ies şi ei la una mică (De pe „Centură", zice Haralampy cu obrăznicie)... Ei, lasă, că Legea prostituţiei e în Parlament şiiiii... A, dar vorbeam despre altceva... Exact: odată întraţi în rândul lumii bune, nu mai avem absolut nimic de făcut, o ducem din ce în ce mai bine, fiindcă avem de toate şi nu ne-a mai rămas decât să stăm în faţa televizorului şi să ne bucurăm că Domnul Preşedinte Traian Băsescu a găsit, în sfârşit!, un translator parcă domnul ministru Vasile Blaga, cu ajutorul căruia să se poate înţelege cu Domnul Prim-ministru Călin Popescu Tăriceanu... Ce senzaţie plăcută şi liniştitoare să constatăm noi, familiile noastre, sau măcar prietenul Haralampy şi cu mine, că există armonie între şefii cărora, ca şi noua de altfel, nu le-a mai rămas acum nimic de făcut decât să se certe ca doi... Ca doi atât!, că nu vreau să ne iasă vorbe...

-Da' las'că punem noi de-un referendum!, exclamă prietenul. Îi băgăm noi nişte uninominale de nu se mai vede nici urmă de apatici şi adormiţi prin Parlament...

Doamne, ce rău poate fi Haralampy ăsta! E ranchiunos de-a dreptul... Aceasta în loc să se bucure că scăparăm de comunism ca de râie căprească tratată cu pucioasă amestecată cu hidroxid de sodiu, că opulenţa se simte în tot şi în toate, că *cam* (cacofonie obligatorie...) acestea ne ridică...

-În ştreang, zice prietenul.

-Domnule, îl atenţionez, şi se arată un drum de seară spre Zam...

De fapt, expresia era: la rang de ţară civilizată, aşa cum şi suntem...În consecinţă, simţeam cum vechile noastre structuri psihice, altoite cu materialism dialectic şi ajustate de contraforturile socialismului cu faţă umană, s-au tot torsionat până când, în mod „neproductiv" (hi-hi!) au cedat zdrenţuindu-se jalnic.

Însă aminteam de civilizaţie ca fenomen social în care nu ştiu dacă intră cu tot stufărişul ei democraţia noastră foarte bine crescută şi ramificată în mintea multora, ajustată cu orgolii, purtată pe post de flamură de către mulţi, însă o flamură care, adesea, este o zdreanţă nenorocită cu care ei se înfăşoară fără să se sinchisească de goliciunea sufletului şi a minţii.

-Uf, mă, bădiţule, îmi zice Harlampy, iar te-ai băgat în complicaţii inutile când puteai spune oblu, simplu-simpluţ, cam ca Bulă: avem de toate: produse ambalate fain, preţuri faine, procese în justiţie care nu se mai termină, oameni politici care..., corupţie, trotuare cu gropi, alei triste, câini vagabonzi, tarife demne de UE, gări murdare, boschetari, copii abandonaţi, pedofili, birocraţie... Îţi mai lipseşte ceva ?

Chiar aşa: ce ne mai lipseşte ? Până şi războiul celor două roze... galbene e la noi...

-Fericiţilor!, ne apostrofează Haralampy.

-Du-te, cumpără-mi nişte ulei, îl trimite nevastă-sa, Claustrina.

-Pfui!, exclamă el. Tomna de bani am uitat, dragă: nu prea avem la preţurile de-acum. Uite, zice el ironic, am nişte venituri într-un ghiveci, când cresc, îţi iau de toate şi te duc în excursie pe axa Deva-Londra-Washington DC...

-Fără DC!, îi strigă ea nervoasă. Că iar se supără mama...

Aşa e: DC-ul ne încurcă...

Aurul da'*cic -ă* e păzit bine de poliţişti. Prietenii ştiu de ce

O văzurăm şi pe asta, bună ca pita cu slană, brânză, ceapă ş-o ţâră de vinars; C-o văzurăm sau o auzirăm, nici că mai contează.

În ţara ramasă moştenire de la Decebal, Burebista, Zamolxis şi Dromihetes, după ce o *duzină* de ***investitori în detectoare de metale*** puseră mânuţele lor precum nişte lopeţi pe kosoni, brăţări şi alte chestii arheolohice meşterite chiar din **aur** ca acela din Tabela lui Mendeleev, se deşteptară grămadă o altă *duzină*, dar de astădată de ***poliţişti,*** care să ieie cu braţele cum ar lua flori, toate exemplarele din două cotidene centrale în care, în aceeaşi zi ne(fastă) ziarişti fără scrupule şi frică de şepci, epoleţi, bastoane ş.a.m.d. n-au avut altceva de lucru în loc să scrie despre cum s-au descoperit şi însuşit valorile de patrimoniu pe care erau puşi să le păzească. Şi dacă fraza e prea lungă pentru careva iar titlul e greu de silabisit, atunci vom zice numai că: la înşurubarea unui bec e nevoie de 6 (şase) *oameni cu greutate* unul să ţină becul, patru să învârtă de masă, iar altul să păzească masa iar dacă se poate şi becul. (A.R.D.)

Aventuri printre geamanduri

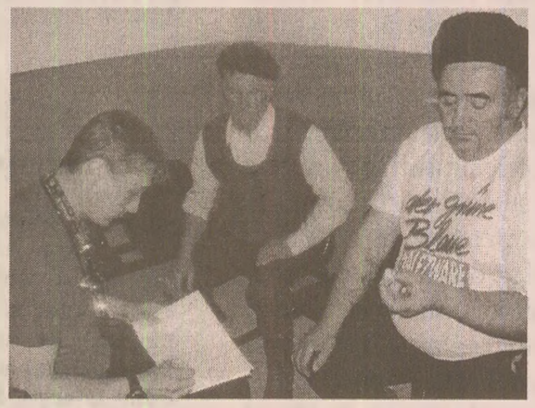
Preluare live - Canal D(eva)

Semn că vremea se înroate / şi-n oraşul cu Cetate / se mai întâmplă morţi ciudate / care chiar te dau pe spate. Ceea ce poate să ducă la demonstraţii de forţă din partea (în ordinea în care se prezentară la eveniment): Poliţiei, Ambulanţei, SMURD, Pompierilor, Primăriei şi mass mediei.

În fapt, într-un banal canal din centrul municipiului Deva, într-o zi cu soare deplin şi cu depline speranţe de viaţă, cum-necum cineva numaidecât dădu sfară-n ţară despre macabrul sfârşit al unui boschetar care în lipsa a ceva de mâncare băuse peste măsură alcool sanitar. Lumea de toate culorile, naţiile, studiile şi interesele se strânse la circ ca la pomană, - adică fără să plătească bilet. Printre curioşi sau oameni care chiar aveau treabă pe-acolo, n-a trecut neobservat un individ care în numele Partidului Noua Generaţie Irosită susţinea sus şi tare că „aţi văzut ce se întâmplă dacă n-o să-l alegem pe domnul Gigi preşedinte, ca să scoată oamenii de prin canale şi să-i bage în vile, sau măcar să le dea curent sănu moară de la lumânare cu spirt". Faină treabă, la câţi boschetari sunt în România, păstorul supranumit şi *mioriticul* poa' să crească abominant în sondaje. (A.R.D.)

Salvital Hunedoara în comuna Bătrâna

De zece ani comuna Bătrâna, un tărâm de basm încă uitat atât de lume cât şi de autorităţi, nu a mai văzut picior de medic în comună. Cu o populaţie de doar 154 de locuitori, şi aceştia majoritatea bătrâni, comuna este formată din patru sate: Bătrâna, Piatra, Răchiţaua şi Faţa Roşie. Este aşezată la poalele Munţilor Poiana Ruscăi, la o altitudine de peste 900 m, pe Valea Dobrei, de o frumuseţe încântătoare aflându-se şi Codrii Seculari de pe Valea Dobrişoarei.



Primarul comunei, Radu Herciu, a spus că Bătrâna este singura comună din judeţ fără drum de legătură, iar dintre cele patru sate, trei sunt neelectrificate, iar în Piatra nu locuiesc decât două familii.

O caravana de medici de la SMURD Hunedoara s-a venit şi în ajutorul celor uitaţi de lume şi de Dumnezeu oferindu-le locuitorilor din comună consultaţii gratuite, medicamente şi cozonaci.

Totul a pornit la iniţiativa vicepreşedintelui Consiliului Judeţean Hunedoara, conservatorul Petru Mărginean. Sala Căminului Cultural a fost arhiplină, şi mulţi dintre cei prezenţi au spus că din 1956 nu au mai văzut o asemenea caravană în comună. Aceştia îşi amintesc că în acea vreme un grup de medici din Bucureşti împreună cu câţiva studenţi de la antropologie au poposit mai multe zile în comună pentru realizarea unei monografii.

Cheltuielile nu sunt chiar atât de mari şi cu toate că pentru infrastructură şi drumuri ar fi necesare şapte miliarde de lei, Consiliul Judeţean Hunedoara nu le-a aprobat pentru acest an decât cinci miliarde. Cele mai mari probleme cu care se confruntă comuna ar fi: reglementarea drumului de legătură, un medic în comună, electrificarea şi o maşină pentru navetişti.

Primarul comunei Bătrâna, Radu Herciu ne-a declarat că: "acţiunea ce s-a organizat în comună, reprezintă pentru noi un lucru deosebit ţinând cont de faptul că de zece ani nici un localnic din comună nu a văzut aici picior de medic, cu toate că până în 1989 un medic mergea din casă în casă, după aceea începând izolarea".

Stejărel Ionescu

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director general
Daniel MARIŞ
0766-559627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN

Colaboratori permanenţi
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.660

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

Copiii sunt din Rai

Reluăm din acest număr seria de conferinţe ce se desfăşoară la Sala Logos din Deva. De această dată îl avem în prim plan pe preotul paroh de la Arad, Radomir Stoica, cu tema: "Copiii sunt din Rai". În faţa unei săli arhipline, preotul, tată a patru copii şi-a început pledoaria, după ce întreaga sală a fost binecuvântată de către cel de sus printro rugăciune rostită de preot.

"Miza, de fapt este una absolută, pentru că fie, că ai copii sau fie că doar ai fost copil, sau ai de-a face cu copii îţi dai seama că dacă pierzi pariul acesta cu copilăria, fie că e a ta, fie că e a celorlalţi atunci poate, e mult de spus, că ai pierdut viaţa sau trăieşti fără rost, trăieşti cu rost fiindcă îţi poţi găsi şi alte rosturi, dar lucrurile nu pot să meargă bine. Dacă nu ai înţeles măcar sau te-ai străduit să înţelegi mai bine cum stă treaba cu copiii.

Am ales titlul "Copiii sunt din Rai" sigur provocat de cartea aceasta pe care a prezentat-o şi Andrei şi, nu pentru că e cea mai bună carte despre copii sau despre creşterea copiilor pe care eu am avuto în mână. Există şi în umbra bisericii oameni care se preocupă de aceasta şi scriu bine despre creşterea copiilor oferind metode, chiar bune de educaţie, dar titlul fără îndoială, cartea fiind scrisă de un american sunt foarte pricepuţi la aşa ceva, titlul este deosebit de incitant, te pune pe gânduri chiar auzindu-l şi, de ce "Copiii sunt din Rai", pentru că aşa e: "Copiii sunt din Rai". De ce? Pentru că tot ceea ce are copilul şi cu ceea ce vine este suficient sieşi să se mântuiască.

Ce putem noi face cu ei este să le dezvoltăm lucrul acesta şi să-i educăm, să-i punem în valoare, să-i punem în lumină. Ştiţi bine, a-ţi văzut precis, că a-ţi văzut faţa unui copilaş care doarme, se întâmplă o schimbare la faţă, de fapt se luminează. Oricât ar fi copilul de necăjit pentru că nu a primit jucăria lui sau pentru că îl doare burtica sau alte lucruri de genul acesta, atunci când doarme se luminează. Am văzut lucrul acesta de nenumărate ori şi de-a dreptul, să-mi fie iertată poate îndrăzneala dar, seamănă cu o icoană. Sigur nu te închini în faţa ei, dar o preţuieşti pentru că este, sau găseşti mai uşor acces la chipul lui Dumnezeu, chip nou, chip pe care şi noi ar trebui să-l lucrăm, dar cu noi este o altă poveste, şi sunt alte conferinţe care vorbesc despre asta şi alţi oameni. Asta mă face să cred şi să susţin că, copiii sunt din Rai. Faptul că ei sunt buni, faptul că ei sunt ascultători, prin firea lor, faptul că ei sunt drăguţi prin firea lor, atâta doar că noi nu ştim, n-am fost învăţaţi, nu cercetăm suficient, bineînţeles spunem că nu mai avem timp pentru lucrurile acestea, sau sunt prea grele pentru a mai accesa te miri ce pedagogii. Atunci copiii din sâmburele acela de dumnezeire care există în ei, ajung să fie nişte copii neînţeleşi, nişte revoltaţi, nişte nesuferiţi, vrem să scăpăm, vrem să fugim măcar câteva zile, sau să-i plasăm pe la bunici sau pe la cineva care se mai îndură să ni-i mai ia, şi asta pentru că uităm prea des că de fapt ei vin din rai, şi vin pentru a ne bucura viaţa. Acuma, sigur, multe din cele pe care eu le spun pot să sune a teorie. Practica te învaţă într-adevăr cel mai bine ce ai de făcut dacă ai nişte principii sau nişte bucurii foarte bine stabilite în mintea ta atunci când e vorba despre copii. Atunci când mântuitorul de pildă spune că, cere oamenilor să-i lase pe copii să se apropie de el, să vină la el, nu doar fiindcă au venit şi l-au ascultat. E greu pentru copii să vină şi să asculte o predică sau o cateheză, şi veneau la Hristos, pentru că Hristos îi lua în braţe, pentru că Hristos le punea probabil întrebările de care ei aveau nevoie, pentru că Hristos, sunt convins că reuşea să coopereze cu ei tocmai în lucrul pe care îl doresc copiii cel mai mult. Copiii prin natura lor sunt fiinţe cooperante. Noi, mult în viaţa noastră, prea mult ne izolăm, ne creem tot felul de învelişuri, ne creem tot felul de ambalaje prin care ajungem să ne izolăm chiar poate şi de cei apropiaţi. De multe ori, de foarte multe ori, simţim nevoia de a fi singuri, să ne gândim, să analizăm sau pur şi simplu să stăm în singurătatea noastră. Copilul, aproape că nu este normal să ceară lucrul acesta. Şi el are nevoie de intimitatea lui cu siguranţă, dar lui îi place să fie între ceilalţi, îi place să coopereze, să coopereze mai ales cu părinţii lui. Dar, pentru ca părinţii să-şi dea seama de lucrul acesta trebuie să asculte. Şi aici vine un punct fierbinte, zic eu, care face parte mai bine de jumătate din educaţia copiilor, sau nu-l face, după caz, ascultarea de copii.

Un părinte bun, zicem noi că este acela, şi îl admirăm, de care copiii ascultă. Toate metodele pe care noi le cunoaştem, fie că le-am văzut la părinţii noştri, pentru că au fost cu toţii educaţi într-un anume fel, prin anumite metode, sau pur şi simplu prin firea lucrurilor. Părintele este bun dacă îşi face copilul să asculte, fie că foloseşte o educaţie a fricii, fie că foloseşte pedeapsa, sau încearcă neapărat să-l supună pe copil, depinde de oricare din acestea, important este ca acest copil să asculte, atunci în casă este bine. Ei bine, nu este chiar aşa. Aşa am învăţat şi noi. Dacă este să întreb în sală, cine a fost educat într-un alt chip decât acela clasic, cine a fost dintre cei mari care nu a primit niciodată bătaie, la care întotdeauna părinţii au fost calmi, au explicat, au stat cu ei pe covor şi s-au jucat în fel şi chip, şi că aceasta a fost tot timpul metoda principală de educaţie, suntem puţini. Şi eu am primit şi am mâncat destulă bătaie. Ce este interesant, este că spun astăzi, că bine a fost că a fost aşa pentru că eu eram cam năzdrăvan şi bine că m-a bătut mama sau tata. Nu e bine că m-au bătut, dar asta a fost, nici ei la rândul lor nu au ştiut alte metode, pentru că mai-nainte vreme nu se prea putea discuta despre o educaţie a iubirii, ci mai mult despre educaţia fricii. Poate şi copiii erau altfel, tind să cred că erau altfel structuraţi. Vedeţi, cu toată metamorfoza asta a societăţii, o societate care se pretinde liberă, o lume care se pretinde liberă, cu democraţie şi cu toate celelalte, copilul nu mai seamănă cu cel care a fost, nici părinţii nu mai seamănă, dar acum vorbim despre copii. Unui copil vestic în nici un caz nu mai poţi să-l aplici aceleaşi măsuri, aceleaşi metode pe care ni le aplicau părinţii noştri nouă, sau antecesorii lor, etc. Foarte multe din lucrurile pe care noi le-am trăit erau bazate pe constrângeri, sau pe promisiuni. O să zicem, uite au ieşit oameni din noi, şi la fel procedăm şi noi cu copiii noştri. Ne este parcă mult mai la îndemână atunci când nu mai putem să strigăm, îi convingem ridicând tonul, strigând un pic peste ei, cerem, poruncim să fim ascultaţi pentru că noi ştim ce e bine pentru ei, fără îndoială că ştim. Nu cred că un părinte normal la cap poate să vrea rău copilului lui. (va urma)

A consemnat Stejărel IONESCU

DOAMNE, IARTĂ-MĂ!

„Facă-se voia Ta, Doamne! Căci Tu cunoşti slăbiciunea inimii fiilor Tăi şi dai fiecăruia doar povara pe care o poate duce. Căci Tu îmi înţelegi iubirea întrucât e singurul lucru cu adevărat al meu, singurul lucru pe care îl voi putea duce cu mine în viaţa viitoare. Fă ca ea să rămână curajoasă şi pură, capabilă să trăiască mai departe, în ciuda prăpastiilor şi capcanelor lumii."

PAULO COELHO
(„La râul Piedro am şezut şi-am plâns")

Sfânta sărbătoare a Paştelui ne aduce în suflet bucuria de a descoperi în noi liniştea curăţenia, bunătatea şi iubirea.

Mai mult sau mai puţin credincios, bogatul şi săracul, cerşetorul şi îmbuibatul, fiecare român ar trebui să-şi descopere acel moment de aşezare creştină în Săptămâna Patimilor, moment în care să reflecteze asupra celor lumeşti. Să-şi lepede păcatele măcar în gând, grăind simplu: „Doamne, iartă-mă!".

„Doamne, iartă-mă!" este cea mai scurtă rugăciune, cea mai grăbită implorare a Divinităţii pe care o poate rosti un credincios întro lume mereu mai murdară, mereu mai agitată şi mai încleştată.

„Doamne, iartă-mă!" este o simplă înmănunchere de cuvinte, un murmur al sufletului, care poate căpăta o sfântă aură spirituală de rugăciune numai dacă este rostită din adâncul inimii ca o invocare a Puterii Supreme.

„Iartă-ne, Doamne!" minciuna şi hoţia, indiferenţa şi laşitatea, iartă-ne ura şi răzbunarea, biciul şi scuipatul, iartă-ne pizma şi egoismul, perversitatea şi făţărnicia, iartă-ne prostia şi răutatea! Iartă-ne, Doamne, neomenia, iartă-ne nebunia din noi! Iartă-ne toate fărădelegile lucrate cu gândul şi cu fapta. Iartă-ne, Doamne, nemernicia din noi!

Săptămâna Mare ne aduce în acea postură unică, severă şi umilitoare în faţa judecăţii propriei conştiinţe, constatând că nu există om fără de păcat, că nu există om curat, că nu există om cinstit şi nici om fără frică de Marea Judecată. Omul e strâmb în gând şi faptă, omul e blestemat să trăiască în păcat, omul este robul poftelor necontrolate ale trupului şi sufletului. Săracul se luptă până la sânge, ca un câine înrăit, pentru o ciosvârtă în plus, bogatul se luptă pentru un palat în plus.

Soldatul tânjeşte după un ceas de libertate în plus, comandantul după un grad în plus.

Pe câmpul de luptă al poftei nepotolite se nasc şi convieţuiesc monştrii. Taţi care îşi batjocoresc propriile fiice, fiinţe perverse în sutană, borfaşi, criminali. Între aceşti nefericiţi dezaxaţi şi cei în costume de gală care fură cu neruşinare milioanele de dolari din sărăcia unui popor, din buzunarele milioanelor de români chinuiţi de sărăcie nu este absolut nici o deosebire.

Mai mic sau mai mare, păcatul e păcat şi el trebuie mărturisit pentru a fi iertat. Ar fi o naivitate să credem în cuvioşenia criminalilor şi a hoţilor, jegoşi sau cu ştaif.

În Săptămâna Mare, însă fiecare om are şansa lui de împărtăşanie şi la iertare. Recunoaşterea păcatului în faţa duhovnicului sau măcar în faţa propriei conştiinţe, de fapt în faţa Celui de Sus, ne poate aduce speranţa în luminarea minţii şi a sufletului.

VIOREL SĂLĂGEAN

P.S.: Aceste rânduri aparţin regretatului jurnalist Viorel Sălăjan şi au fost scrise puţin înaintea morţii sale. Am socotit de cuviinţă că republicarea acestui text care va rămâne mereu actual este cu atât mai potrivită în aceste momente, dinaintea Sfintei Sărbători a Paştelui

FUNCȚIONARUL PUBLIC ÎNTRE ASERVIRE POLITICĂ ȘI CONDUITĂ EUROPEANĂ

Cum este perceput azi funcționatul Statului Roman? Ca un personaj aservit. Un angajat cu "pile". Un participant la un concurs sigur, cu lucrarea de acasă ori cu un interviu salvator. Un servitor umil al angajatorului, de regulă șeful șefului direct. Un duplicitar, deci! Un slujbaș la două capete, cu câștig mărunt însă urmărit cu regularitate! De regulă, un aservit politic! Un lingău!

Produși în general dintre descurcăreți, cu studii precare, reactualizate în ultimul deceniu și proveniți dela munca de jos, perioadă de care sunt mândrii, funcționarii se află la remorca potentatului politic al momentului. Un fel de buni la toate, trepăduși! Cred că pot face de toate. Nu contează cum nu s-au specializat în nimic. Pe fază cu evoluția politicului, sunt angajații unui interes iar nu ai unei doctrine politice. Sunt adaptabili și rezistă schimbării liniei. Așa ar putea fi succint caracterizați reprezentanții de azi ai Statului Român.

Câteva elemente de legătură pot fi trasate drept caracteristicile momentului. Aproape toți - excepțiile sunt rebelii ori cei ajunși accidental în funcție se află la remorca politicienilor. Cei din urmă au posibilitatea de a influența decizia administrativă. Încălcarea avizului de legalitate, element doar consultativ, de regulă tehnic, este un fapt frecvent. Politicianul - ca șef al instituției - are doar prezumata oportunitate și disponibilitate a actului managerial. Sunt însă și funcționari cu personalitate ce ar putea rezista presiunii politice. Ar avea o minimă posibilitate să o exercite, dar nu o fac din spirit de conservare a funcției. Prefectul - cu grad de înalt funcționar public - trebuie să ia măsuri împotriva lipsei conduitei demne a funcționarului. Nu o face pentru că el însuși este parte dintr-o tabără ori o alianță de interese politice și nu numai. Depinde și de o înțelegere a repartizării posturilor. Chiar funcționarii admit fără rezerve că iau decizii exclusiv pe criterii politice. Legea, în această situație este cel puțin ignorată. Se consideră că este firesc să se facă presiuni asupra funcționarului. Ca funcționari legea este cea care le oferă protecție. Pe de altă parte, asocierea funcționarului într-un sindicat pare aberantă. Doar legea poate guverna în cazul funcționarului. Iar asocierea lui poate fi doar de natura aplicabilității nepreferențiale a legii. Un sindicat al respectării legii ori respingerii pur și simplu a influenței politice asupra deciziei legale este, dacă nu lipsit de putere, cel puțin oportunist.

MOTIVAȚIA DIN SPATELE SALARIULUI

Bătălia pentru ocuparea unui post de funcționar este motivată de ceea ce se află în spatele salariului. De cele mai multe ori salariul este nerelevant. Influența dată de funcție conferă urmărirea propriilor interese cât și pe cele ale protectorului. De aici și servilismul care frizează ridicolul. Observăm că pe zi ce trece, între funcționari se adâncește diferența de grad, dela subiectivismul grilei de salarizare până la suprafața ori locul ocupat în birou. S-au creat categorii superioare și grupe de mâna a doua, a treia, alții aflați și ei pe acolo încât unele din grupări se suprapun ori pur și simplu nu-și înțeleg rostul. Apoi, incompatibilitățile cu activități neloiale devin un paravan pentru justificarea traficului de influență și al excluderii jenei morale în fața modestul favor: o țigară bună, o cafea, un spriț etc.

Lipsa cadrului instituțional privind formarea funcționarului de stat face ca azi să asistăm la adevărate explozii conflictuale. Dela cele mai înalte instituții ale Statului Român și până la pleznelile generate de adversități, toate sunt urmate de anatema justiției, toți se îndreaptă la o justiție aflată în nesfârșita reformare și ținută în nesiguranță și permanentă temere. În același, timp lipsește definirea particularității formei de stat. Trăsăturile care se disting azi față de cele anterioare lui anilor nouăzeci, când se crease un amalgam al exprimării consultative a poporului prin reprezentanții aleși, transferă actul decizional la ezitări și la o totală ori insuficientă tratare interdisciplinară a științei politice. Lipsesc profesioniștii din domeniu, școliți și puși la locul potrivit din administrație. În dezbaterea esenței conținutului și formei statului nu se regăsește materializarea corelării organigramei instituției cu fișa de post. Rămân frecvente suprapuneri. O abordare a conlucrării colectiviste este mai mult decât dăunătoare. Întreținută conștient pe fundalul permanentei manipulări confuzia duce la debandadă.

Un grup restrâns culege beneficii temporare. Apoi apare un altul și putem asista și la reveniri spectaculoase, ciclice fără ca fondul de bază al profesionistului în administrație să apară. Neputând determina granița dintre stat și elementele sistemului politic, societatea românească își parcurge traseul circului mediatic cu iminenta instalare a "scârbei" detașării de tot ce se întâmplă, a celui încă neajuns la ciolan.

GRIJA FAȚĂ DE CETĂȚEAN, CU POTICNELI ȘI INERȚII

Revenind la actorii scenei din administrația publică ajunși să-și completeze bruma instrucției profesionale ori educaționale la una din multiplele categorii de învățământ apărute recent, asistăm la accentuarea faliei dintre guvernați și guvernanți. Pentru un neinițiat în ale politologiei, criza instituțională apare atunci când însăși instituțiile statului sunt slăbite o perioadă mai lungă de timp.

Azi suntem însă în fața unui sistem cu instituții abuzive, agresive, în genere reprezentate în stradă de semidocți, creiere spălate, grade și uniforme bățoase ori mutre acre, îngâmfați peste măsură. Instituțiile statului pot fi slăbite și voit, ele se sapă reciproc, uneori manifestă comportamente sinucigașe. Apar apoi decizii controversate, contradictorii, scandaluri și abuzuri. Grija față de cetățean se realizează cu poticneli și inerții. Raporturile instituționale stau sub semnul relației dintre persoane care reprezintă aceste instituții eliminând din start eticheta și o anume responsabilitate socială presupusă de propria poziție în stat.

Evident că România se află în fața unei crize majore. Democrația românească nu numai că nu a reușit să creeze instituții noi, stabile și să le consolideze ci a creat doar niște structuri dependente de persoane. Aceste persoane, unite pe criterii înduioșător de clientelare, duc la manifestare impertinentă, la degringoladă sub umbrela protectoare a adevăratelor dușmănii. Mijloace empirice de investigare concretă nu au oferit posibilitatea cunoașterii practicii constituționale în România.

Elaborarea în 1991 a unei constituții modificabile permanent ori contestabilă cu orice prilej de disputa politică face ca autoritatea ei să nu dețină îmbrăcămintea dată de aportul cognitiv raportat la cerințele sociale.

DE LA TRADIȚIE LA PERSPECTIVĂ

Cu toate acestea România a avut una din cele mai practice constituții democratice cu 1923. Deci avea tradiție constituțională. Ce vedem azi rezidă și din pregătirea, timp de cinci decenii, în cadru instituțional și după tradiția Moscovei a unei clase politice obediente, formată din lingăi, nedemni. Dialectica materialistă a creat categorii profesionale nespecifice fenomenului statal românesc. S-au format și s-a lucrat cu activiști lipsiți de credință în idei generoase. Nici nu-și puteau permite inițiative majore. Cadrul instituțional era limitat ori rigid. Cu o precară instrucție generală și recrutați dintre ratații cadrului universitar, activiștii de ieri se considerau superiori celorlalte categorii socio-profesionale pentru că Marx le-ar fi descifrat secretul materiei și al conștiinței, al trecutului interpretat și al viitorului iluminat de noul model de om. Ei au aruncat la coșul de gunoi al istoriei un sistem statal și alături de acesta întregul evantai de legi, maniere și moralitate. Le-au înlocuit pe toate cu credință instinctivă că istoria rescrisă e numai de partea lor. O clasă de activiști transformată în sectă, mai presus de reguli și bun simt, devine foarte activă, schimbă legea după interesul imediat. O grupare simbolizată de așa zisul schimb de generații se crede vârf de lance a unei alte dreptăți, supralumești. Cea a răzbunării. Orice grupare alcătuită din indivizi ce și-au descoperit arderea politică în apele tulburi vor continua să creadă că acesta-i singurul mod de a pescui. Când ceața este groasă nu se mai disting steagurile. Hărmălaia șterge cursul decent al muzicii. Toate duc la o liniștită și o periculoasă detașare a moderaților de centru. Iar statul în sine nu mai este luat în serios. Instituțiile acestuia intră în disoluție. O moderație de centru nu se poate raporta decât la extreme. Extremele, de ori care parte ar fi, aduc un stat exclusivist, mai ales dacă majoritatea a fost fragilă. În consecință, brambureala creată, disconfort social și maxima neîncredere politică pot fi speculate. Lipsa de perspectivă e girată de tot mai mulți analiști și resimțită de privitorul de rând. Cu toate acestea, o listă de priorități, de evenimente prestabilite care pot scoate statul din continua disoluție, este universal valabilă. Ordinea socială nu poate fi bifată decât pe reguli păstrate, în legătură directă cu timpul și locul datului istoric. În rest, se vede cu ochiul liber amatorismul, situații tensionate create pentru a te extrage din contingent. Ba, paște pe pajiști vaca nebună, ba veterinari aleargă de nebuni după gripa aviară, ba porcul trichinelos nu mai poate fi crescut în cocină, ba oile nu mai pot fi mânate cu măgarul în frunte și toate acestea apar pe fondul unui amatorism al bramburelii, modificării modificărilor de dată recentă și în concordanță cu nu mai știu ce norme ori cerințe, care de care mai amatoristic prezentate.

Opresatul, supus pieirii și agresiunii de piață nu vede scumpirile ce-l sugruma, nu urlă la câștigul indecent și mârlănia ajunșilor, grupați în alternante la putere, nici luptele fraticide inutile principial dar devastatoare și fără nici o legătură cu spiritul românesc. Unii se delectează, alții sunt cutremurați. Simt un mare pericol: reacția maladivă a societății civile în contra instituțiilor statale și a cadrului reglementat, materializată printr-un virulent discurs, sub lozinca "toți sunt o apă și un pământ" ori "mi-e scârbă" definesc criza sistemului statal românesc.

Martie 2007, Traian Oproni

Acum, în prag de primăvară, urez o viață senină, plină de bucurii și împliniri alături de cei dragi, tuturor celor care ne sunt alături și ne încântă prin prezența lor, zi de zi.

Primarul Municipiului Deva,
MIRCIA MUNTEAN

Acum când timpul a devenit un mit 8 Martie universul magic al feminității, să vă dăruiască prosperitate, sănătate și tot ceea ce înseamnă bucuria și plinătatea vieții.
Vă doresc ani mulți și fericiți, mereu iubite de cei dragi vouă!

FLORIN OANCEA,
Viceprimarul Municipiului Deva



Cu ocazia celei mai frumoase sărbători a primăverii, ziua de 8 Martie, urez tuturor doamnelor și domnișoarelor sănătate, fericire și prosperitate.
Fie ca gingășia primăverii să rămână mereu în sufletele voastre!
„LA MULȚI ANI!"

IOAN INIȘCONI,
Viceprimarul Municipiului Deva

MINVEST DEVA,
Dăruiește un gingaș ghiocel tuturor salariatelor și colaboratoarelor cu cele mai calde urări de fericire și împliniri alături de cei dragi cu ocazia Zilei de 8 Martie.

Director, POMPILIU CRAI

Toate florile din lume, un gând bun, multă fericire și împliniri pentru toate doamnele și domnișoarele comunei CRIȘCIOR.

LA MULȚI ANI!

Primar, OVIDIU-ILIE FURDUI

Cu prilejul sărbătoririi Zilei de 8 Martie am deosebita onoare de a adresa doamnelor și domnișoarelor cele mai alese gânduri și urări de sănătate și fericire alături de cei dragi.

Primarul Municipiului Hațeg,
NICOLAE TIMIȘ

Frumusețea aduce echilibru sufletesc, dându-ne forța psihică, siguranța, puterea de a realiza și crea valori. Femeia a fost și va fi întotdeauna sufletul oricăror acțiuni.
LA MULȚI ANI! și tot ceea ce vă doriți!



IACOB TIBERIU RIDZI,
Viceprimar Municipiul Petroșani

CASA JUDEȚEANĂ DE PENSII HUNEDOARA

Urează fericire, sănătate, noroc și vise împlinite tuturor doamnelor și domnișoarelor ce sărbătoresc venirea primăverii. Fie ca visele dumneavoastră să se împlinească și toate florile acestei reveniri la viață a naturii să vă bucure sufletele!

Director General,
IONEL CIOBANU

PRIMĂRIA COMUNEI VĂLIȘOARA
Urează tuturor doamnelor și domnișoarelor comunei
„LA MULȚI ANI!",
sănătate și fericire cu ocazia Zilei de 8 Martie.



Primar,
IOAN HUH

CASA JUDEȚEANĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE



Cea mai mare parte din comoara sensibilității și imaginației poeților este moștenirea directă a sufletului delicat, blând și iubitor al FEMEII.
„LA MULȚI ANI!" tuturor doamnelor și domnișoarelor asigurate, furnizoare de servicii, personal medical și salariatelor noastre.

Director General,
VICTOR LEU